Un miel rătăcit în adâncul întunericului (I)

On Septembrie 14, 2013

Stabilește o corespondență între cele două fețe ale tale, fără să-ți lași sugrumată rațiunea de niște coordonate impuse de forțe externe.

Clarice Starling reușește să dea de urma criminalului, cunoscut ca Buffalo Bill. Ajunge chiar în casa acestuia, în blestematul loc al groazei. Simte că viața îi este în pericol, singură în adâncul întunericului care produce spaima cea mai cumplită, înghețându-i elanul de a face ceva constructiv. Necesitatea menținerii compoziției de material dur din care este croită, față de mediul neobișnuit în care se află, impune un curaj peste limitele normalului, furnizând o energie care însă tinde să o epuizeze.

Forța ciudată care o încearcă dintr-un unghi dificil de sesizat, înconjurând-o aproape paralizant în această arie neprotejată, își schimbă sâcâitor poziția mărind astfel coeficientul de variație a tensiunii. Terifiantă, forța aceasta emite vibrații cu intensități diferite și tot mai accentuate, produce fiori și palpitații la inimă, însoțite de o indispoziție puternică.

Brusc, totul capătă o conotație sumbră. Inabilitatea de a tolera sentimentul de inhibare și frustrare o deprimă pe Clarice. Ea pare a fi cuprinsă de un flux abundent de căldură ce tinde să-i deregleze funcțiile vitale. Fluxul acesta sporește transferul energiei de agitație a moleculelor din sânge, provocând o sporire a presiunii arteriale. Creierul intră într-o stare de inerție a gândirii care slăbește capacitatea de reacție. Energia nervoasă atinge maximul de intensitate, determinând o uzură rapidă a simțurilor.

Leadership: Cum îți evaluezi nevoia de a te înțelege pe tine însuți în timpul unei experiențe de pericol iminent, atunci când tot ceea ce se manifestă ca sensibilitate are potențialul unei consecințe de tipul "declinării identității" ?

Nefiind o raritate, probabilitatea de a cădea în mijlocul necunoscutului, negăsind modalitatea optimă de a evita pericolul (echivalent cu incapacitatea propriei tale personalități de a se exprima liber), presupune existența unei incidențe crescute a evenimentului de referință în care ești implicat. Acest fapt îți pune judecata și trăirile în situația de a suferi o înfrângere, uneori catastrofală. Leadershipul devine în anumite circumstanțe destul de anevoios, foarte dificil de tratat.

Leadershipul, ca mijloc favorabil ieșirii din acest necunoscut care nu-ți cere permisiunea de a te sabota dacă nu ești atent, poate dezbina toate convingerie pe care le reprezinți, sensibilitatea sau confortul psihic și emotional. Iar rațiunea necesită o anumită flexibilitate în crearea unei imagini corecte și relevante a cine ești cu adevărat în aceste momente. Asta, prin faptul că rațiunea unei viziuni diferite față de tine însuți este principala componentă a schimbării, asigurând o viziune corectă care nu te cramponează în apărarea unui model neperformant de a fi, și dedicarea necesară pentru materializarea acesteia.

A-ți declina identitatea într-o situație de pericol, când ești ferm convins că nu există decât o singură cale de ieșire (curajul nebănuit), este similară cu a încerca să compari o prună cu un cactus: trebuie să guști dintr-o experiență de savurare a unei plăceri în durere, învecinată cu sentimentul de a fi neputincios într-un mediu ostil.

Leadership: Ce poziție adopți în perceperea unei experiențe de limită între viață și moarte, în legătură cu o cauză evenimențială care anulează orice încercare de a te transforma tu însuți într-o formă semnificativă a realității menită să dea sens traiectoriei individuale?

Îmi amintesc cu drag cuvintele lui Victor Hugo: " *Care dintre noi n-a intrat măcar o singură dată în viață în această peșteră întunecată a necunoscutului? Nici unul din actele conștiinței nu este definitiv.* "

Prin asta el trage un semnal de alarmă care nu poate fi ignorat, asigurând leadershipului o anumită funcțiune, aceea de preîncărcare a imaginii care te reprezintă cu o rezoluție extrem de neclară a unei suferințe care poate fi multiplicată la nesfârșit. Leadershipul este un proces permanent de autocorectare a erorilor de judecată care pot crea un blocaj mental în momentele de teamă și incertitudine. Hugo lasă să se înțeleagă că scăparea din zona care ridică probleme și creează nesiguranță este dincolo de viziunea îngustă despre tine însuți pe care ți-o dă mintea zdruncinată de luptele interioare.

Nimic nu te face mai nesigur decât o formă de luptă, cu un caracter neobișnuit, adoptată fără o analiză prealabilă a impactului produs asupra ta. Ajungi să te zbați într-o inerție a inacțiunii și a propriei neputințe atunci când procesele și etapele fluxului de "căldură", exemplificat prin acele gânduri negative care curg necontenit prin mintea ta, nu sunt evitate. Iar leadershipul se anulează automat dacă te zbați între propriile suspiciuni și propriile forțe.

Ar fi minunat dacă ai urma acest sfat ori de câte ori experimentezi îndeaproape acel sentiment ciudat, acea simțire de neîmblânzit datorată unei identități prost definite: " *Deschide bine ochii pentru ca viziunea care îți este profund împăienjenită să îți fie reîmprospătată. Şi orizontul care îți este învăluit de o ceață groasă să devină din ce în ce mai limpede.* "

Leadership: Îți poți depăși limitele de suportabilitate a durerii în raport cu transformările apărute ulterior desfășurării evenimentelor care te-au marcat prin însăși impactul lor?

Stimulii provenind din mediul străin sunt preluați de organele de simț. Iar cu cât stimulii sunt mai puternici și mai frecvenți, cu atât mai rapid se pot depăși limitele gândirii și rațiunii. Dacă aceste limite nu sunt depășite în raport cu transformările ce au survenit ulterior adoptării unor decizii rapide și nefundamentate, atunci nu vei putea asigura evitarea conflictului cu tine însuți.

Şi astfel, cele două părți adverse, cele două fețe ale tale, cea curajoasă și cea temătoare, se vor amenința direct sau indirect, ducând la distrugerea prin sacrificiu a poziției tale de referință. Această poziție funcționează fără întrerupere, dacă acul indicator al leadershipului care îți validează reacțiile și superioritatea este în raport cu cele două fețe.

Ca să nu atingi limita cantitativă a incertitudinii, stabilește o corespondență între cele două fețe ale tale, fără să-ți lași sugrumată rațiunea de niște coordonate impuse de forțe externe. În orice situație, durerea pe care o simți poate fi depășită prin imperativul unei meniri mai înalte, aceea că tot ceea ce ți se întâmplă negativ este un mijloc de a te păși pe tine însuți.

Liderul este persoana care își gestionează temerile cu calm și încredere, capabilă să trăiască sentimentul de control asupra situației pe care o trăiește.

Un miel rătăcit în adâncul întunericului scoate în evidență posibilitatea de a cădea în extrema negativă a leadershipului, atunci când nu vrei să-ți depășești propriile limite în condițiile intensificării unor stimuli supraliminali de natură externă, dar și internă.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/un-miel-ratacit-in-adancul-intunericului.html